

A lokacin da, an yi wata yarinya mai sunan Mulongo, ta na rayuwa ne tare da uwayenta da suke kusa da garin Budongu. Wata rana, uwa Mulongo ta aike ta rijiya dɓibar ruwa.

Bisan hanyarta, ta gamu da abokananta. Za su tafiya cikin daji neman itace. Mulongo tana son ta bi su. "Don Allah ku jiraye ni karkashin iccen kuka!" in ji ta. "Za ni ta iya in debo ma uwata ruwa." Amma abokananta ba su son su jiraye ta.

"Da kyau, za ni cimma ku cikin daji" in ji Mulongo. Ta je da gudu ta debo ruwan, ta kawoma uwarta. Kuma ta je cikin dajin ta tararda abokananta.

Ta bi ta hanyar da za ta kaita wajen wani marmaro. Daga wata gabar ruwan, akwai kananan hanyoyi da suke kai ka ko'ina. "Ta ina suka bi?" tana tambayar kanta.

Ta dauki hanyar da ta fi nisa,
take tafiya, take tafiya, amma
ba ta cimma bokananta ba. Ta
gaji kwarai sai ta zamna
karkashin wata bushiya don ta
futa, daga nan kwana ya dauke
ta.

Lokacin da Mulongo ta arka,
dare ya yi. Cikin duu, sai ta
hango wasu idanu masarori
suna walkiya. Kuraye sun kewaye
ta! Ta firgita sosai har ba ta iya
kuwa. Ta so ta tsere amma
kurayen da suka kewaye ta suma
yunwa suke ji.

"Kar ki motsa" in ji babban kuren,
da wata kwararar murya. "Idan
kin yi gudu, za mu cinye ki." Sai ta
roke su, "don Allah, ku bar ni in
tafi gidanmu!"

Amma maimakon haka, sai kurayen suka kai ta gidansu can cikin daji. Wani daki ne mai dauda, cike da kasusuwa sai kuda suna ta yin bobowa. Ta yi kwance kamar ta yi barci.

Cikin dufu, ta ji kurayen suna yin shawara. "Yaya wutar?" wata kura ta tambaya. "Ko ruwan sun tafasa?" "Komi ya kammalu" aka ba ta amsa. "In janyo ta?" "e, e!" sauran kurayen suna gurnani. "Yunwa muke ji!" Sun shirya su fito da Mulongo daga cikin dakin.

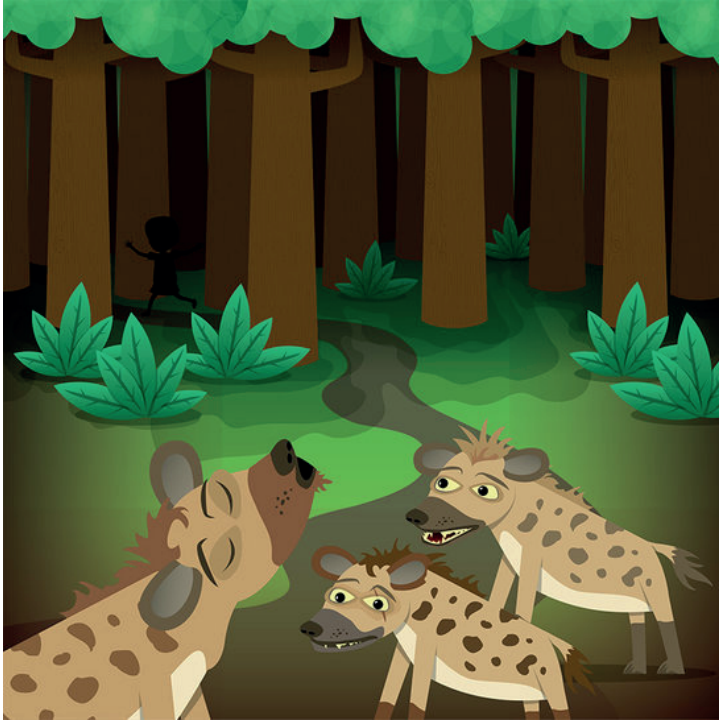
Sai babban kuren ya ce, "Kai kuraye, ku dakata. Kar ku manta ka'idar wannan garin. Babu kuren da za ya ci shi kadai. Ya kamata mu gayyaci duk iyalenmu don mu ci abincin." "Za ni gayyaci sirikaina" in ji matarshi. "Za ni je in kiranyo yan uwana" in ji karamar kurar. "Ni ko za ni tsayawa don in ake abincinmu" in ji babban kuren.

Babban kure ya zauna bakin kofar dakin, sauran ko suka barbazu cikin daji. Can da jimawa, babban kure ya fara angaje gaban wutar da suka kunna. Nan take har ya fara shinkori. Sa'ar Mulongoke nan! Amma, yaya za ta bi kusan da kuren? Sabida girmanshi ya tare kofar fitta.

Hanya guda ce, ta tsalaka sama,
ta fada wancen bangaren na
kuren, sai ta zuba da gudu bakin
kokarinta.

Ko da sauran kurayen suka dawo, suka lura da abun da yafaru, suka je neman Mulongo, cikin bakin ciki da takaici. Amma, ina, ta yi nisa.

Da ta iso cikin garinsu, wani mutum ya gane ta sai ya sa kuwa, "Mulongo, Mulongo ta dawo, Mulongo ta dawo" Babanta da uwarta suka tarbe ta da gudu, suka rungume ta, su na yi wa Allah godiya da ya ceci diyarsu, "Mulongo, Mulongo, mun aza kin mutu!"

Tun daga wanna ranar, Mulongo
da sauran yaran, ba su sake
komawa cikin daji su kadai.

